Nr. 10
7 maart 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS

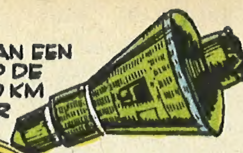
van de Rebellenclub

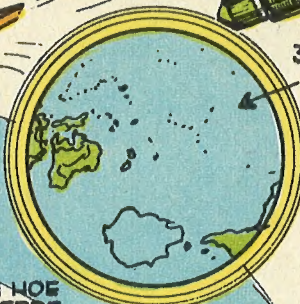
WERELD-QUIZ

WALL ST
BROADWAY

1. IN WELKE STAD BEVINDT ZICH DIT STRAATNAAMBORD?

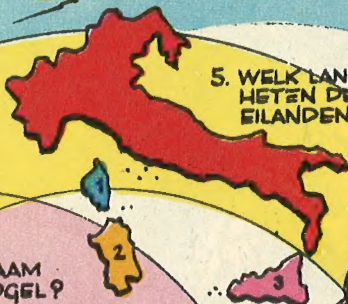
2. DE SNELHEID VAN EEN RUIMTECABINE ROND DE AARDE BEDRAAGT A.5000 KM B.10.000 KM C.20.000 KM D.28.000 KM PER UUR

3. DIT IS DE GROOTSTE OCEAAN TER WERELD, DE...

4. HOE HEET DE BOOT VAN DEZE ESKIMO?

5. WELK LAND IS DIT EN HOE HETEN DE GENUMMERDE EILANDEN?

6. WAT IS DE NAAM VAN DEZE VOGEL?

7. EEN VLIEGTUIG UIT a.1775 b.1835 c.1875 d.1905

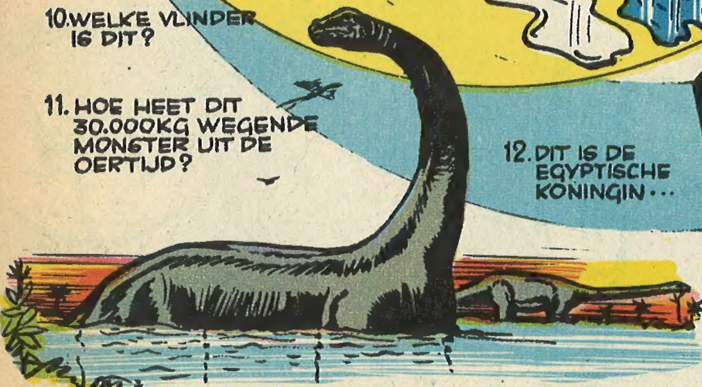

8. DIT IS DE BEKENDE FILMSTER...

9. WAT VOOR KLEUR GEVEN GELE EN BLAUWE VERF BIJ ELKAAR?

10. WELKE VLINDER IS DIT?

11. HOE HEET DIT 30.000KG WEGENDE MONSTER UIT DE OERTIJD?

12. DIT IS DE EGYPTISCHE KONINGIN...

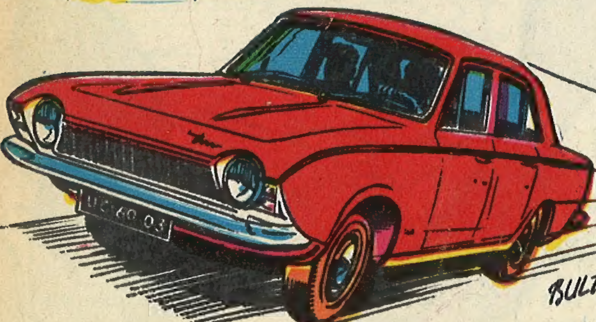

13. WIE ZIJN DEZE BEROEMDE FIGUREN UIT EEN BOEK VAN CERVANTES?

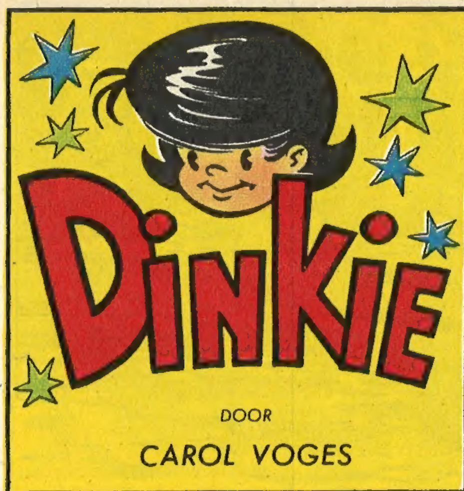

14. WAT VOOR VERKEERSTEKEN IS DIT? WAT MOETEN DE KINDEREN DOEN?

15. DIT IS EEN A. VAUXHALL B. SIMCA C. OPEL REKORD D. FORD CORSAIR

OPLOSSING IN HET VOLGENDE NUMMER

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

IK VIND HET MAAR EEN ENG IDEE OM OP ÉÉN EN HETZELFDE EILAND TE ZITTEN MET DIE SCHURK BEN BONKERT EN ZIJN KORNUITEN!
SCHURKEN EN KORNUITEN! BAH!

KIJK, BEO, DAAR ZITTEN OPA EN DE PROFESSOR. IK HOOP DAT ZE WAT AAN DE HAAK ZULLEN SLAAN!
LEKKERE VIS!

EEN TIJDJE LATER...
ALS JE HET MIJ VRAAGT, BEO, VIND IK HET HIER MAAR EEN TROOSTELOZE BOEL, AL DIE KEIEN EN STEENMOPPEN! ZO'N LANDSCHAP VERVEELT GAUW!
ROMMELBOEL! STEENKEIEN! LANDMOPPEN!

ZEG, BEO, ZIE JE DIE ROOKPLUIM DAARGINDS? KOM MEE, WE GAAN EENS KIJKEN WAT DAT IS!
?

MAAR WE SPREKEN ÉÉN DING GOED AF, BEO: JE HOUDT JE SNAVEL POTDICHT! IK GELOOF DAT WE EEN ONTDEKKING GAAN DOEN!

KIJK, KIJK, EEN GROOT DIEP GAT TUSSEN DE ROTSBLOKKEN! WAT ZOU DAT ZIJN? WE ZULLEN EENS EEN KIJKJE NEMEN!
!

??!

LIEVE HELP, WAT IS DAT VOOR EEN GEHEIMZINNIGE RUIMTE?

WINNETOU
DE MAN VAN DE PRAIRIE
DOOR DR. KARL MAY

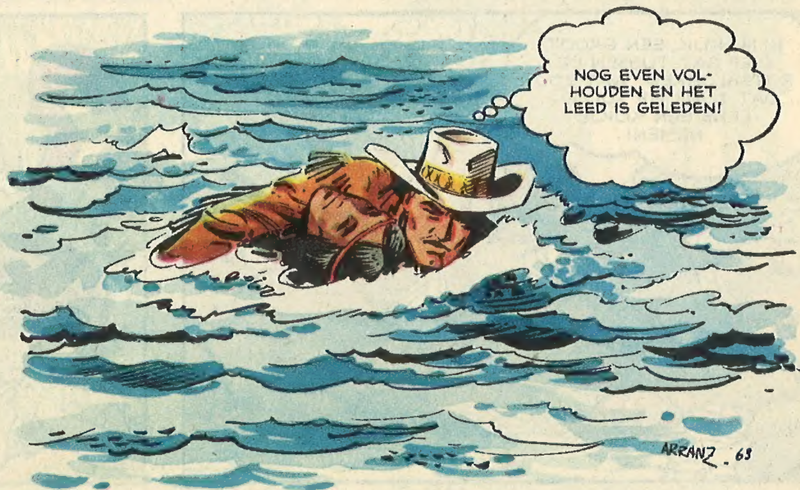

PIDA IS OP WEG NAAR HET DORP...

...VAN DICHTBIJ WORDT HIJ NU DOOR OLD SHATTERHAND GEVOLGD.

PIDA IS ZICH NIET BEWUST VAN HET GEVAAR, WAARAAN HIJ BLOOTSTAAT...

...TOT HET OGENBLIK DAT HIJ WORDT NEERGESLAGEN!
AU! AU!

EN NU, BESTE JONGEN, MOETEN WE SAMEN NOG EVEN HET WATER IN!

NOG EVEN VOL-HOUDEN EN HET LEED IS GELEDEN!
ARRANZ 63

ZEG, ZOU JE ME NU EINDELIJK EENS WILLEN VERTELLEN, WIE JE BENT, BLANKE HOND!
JOUW VADER KENT MIJ ANDERS HEEL GOED... IK BEN OLD SHATTER-HAND!

OEF! OEF! DAN ZAL ME WEL NIETS ANDERS OVER-BLIJVEN DAN ZO WAARDIG MOGELIJK TE STERVEN. ZONDER EEN KIK TE GEVEN...

IK BEN HELEMAAL NIET VAN PLAN JE TE DODEN, MANNETJE. ALS JE VADER MIJ DE TWEE BLEEK-GEZICHTEN UITLEVERT, DIE ZICH IN ZIJN KAMP BEVINDEN, ZAL IK JE IN RUIL VOOR HEN VRIJLATEN.
53.

JE BEDOELT SANTER EN HAWKENS? DIE ZAL MIJN VADER ZEKER TEGEN MIJ INRUILEN, WANT ER IS TANGUA TIENMAAL MEER AAN ZIJN ZOON DAN AAN DIE BLANKEN GELEGEN.

TEGEN HET GLOREN VAN DE OCHTEND SLUIPT EEN GEHEIMZINNIGE FIGUUR ALS EEN SCHIM NADERBIJ.

WINNETOU! HOE KOM JIJ HIER? KIJK EENS, IK HEB EEN GEVANGENE!
OEF! OEF! NOG WEL DE ZOON VAN TANGUA! HOE HEB JE DAT KLAARGESPEELD?

DAT ZAL IK JE LATER WEL VERTELLEN, MAAR LATEN WIJ NU EERST EVEN ZO SNEL MOGELIJK IN ONS KAMP ZIEN TE KOMEN!

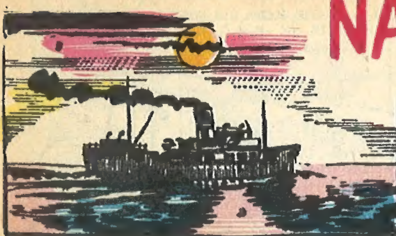

OPGEPAST! IK HOOR EEN VREEMD GELUID...
WAT IS ER?

KIJK, DAAR IS SANTER! DIE HEEFT DE BENEN GENOMEN!

DE MOORDENAAR HEEFT DE WOORDEN VAN WINNETOU GEHOORD EN...

DAT WAS DE LAATSTE KEER DAT JE GESPROKEN HEBT, HOND!
PANG!

NAAR VREEMDE LANDEN

JOAN RIDLEY EN JOE WILSON, SCHIPBREUKELINGEN VAN DE THISBE, HADDEN EEN BRIEF VAN KAPITEIN SELBY, WAARIN STOND DAT DE REDER PROUST HEM HAD BEVOLEN HET SCHIP TE LATEN VERGAAN. JOAN EN JOE GINGEN NAAR MONORAKA-EILAND OM JOANS VADER TE ZOEKEN, DIE DAAR VERDWENEN WAS. ZE WERDEN GEVOLGD DOOR PROUST, DIE ZICH HAD VERMOMD ALS EEN ONSCHULDIGE PROFESSOR.

JOE MAAKTE ZICH BEZORGD, WANT HOEWEL ZE NOG NIET DE PLAATS HADDEN BEREIKT, WAAR DE KANNIBALEN WOONDEN, WAS HIJ TOCH BANG DAT DE INBOORLINGEN HUN KAMP HADDEN ONTDEKT.

JOE LIEP DOOR NAAR DE RIVIER. HIJ HAD ER GEEN IDEE VAN, DAT VLAKBIJ PROUST BEZIG WAS EEN FLES MET EEN STERKE SLAAPDRANK IN DE BRON LEEG TE GIETEN.

PROUST STOND OP EN GING WEG. OVER EEN UUR ZOU HIJ TERUGKOMEN OM ZIJN PLAN TE VOLVOEREN. INTUSSEN WAS JOE WEER BIJ HET KAMP TERUGGEKOMEN. MOTU EN JOAN WAREN NU OOK WAKKER.

IK VROEG ME AL AF, WAAROM DE VOGELS ZO TEKEERGINGEN EN NIET WILDEN DRINKEN! HET WATER RUIKT, ALSOF ER EEN BEPAALD SOORT GIFTIGE WILDE BESSEN IN IS GEVALLEN!

DAT WAS DAN OP HET NIPPERTJE!

MOTU VERTELDE JOE VAN DE SOORTEN GIFTIGE WILDE BESSEN, DIE OP HET EILAND GROEIDEN. HIJ VERONDERSTELDE DAT VOGELS DE BESSEN IN HET WATER HADDEN LATEN VALLEN!

ZE ZULLEN NU WEL VAN HET WATER HEBBEN GEDRONKEN EN IN SLAAP ZIJN GEVALLEN!

MAAR HET TEGENDEEL WAS WAAR! PROUST BEMERKTE ZIJN VERGISSING TE LAAT, ZE HADDEN HEM AL GEZIEN.

WIE BENT U?

IK... EH... IK BEN PROFESSOR MEREDITH. IK VERZAME ZELDZAME PLANTEN

GEEN VAN DRIEËN DOORZAG PROUSTS VERMOMMING. PROUST BEGREEP NIET, HOE ZIJN PLAN KON ZIJN MISLUKT, TOTDAT JOAN DE „PROFESSOR" VERTELDE HOE DE VOGELS HUN OPMERKZAAM HADDEN GEMAAKT OP HET BEDORVEN WATER VAN DE BRON. NADAT PROUST GEHOORD HAD DAT ZE NOG VERDER HET BINNENLAND IN ZOUDEN TREKKEN, GING HIJ WEG.

IK MOET DE INBOORLINGEN VERTELLEN VAN HUN KOMST! WAT EEN GELUK, DAT IK HUN TAALTJE SPREEK!

INTUSSEN HADDEN JOE EN ZIJN METGEZELLEN HET KAMP OPGEBROKEN EN VERVOLGDEN ZIJ HUN WEG.

HOE KOMT ZO'N OUDE MAN ERBIJ OM IN DIT LAND, WAAR KANNIBALEN WONEN, NAAR ZELDZAME PLANTEN TE ZOEKEN!

ALS ZULKE MENSEN EENMAAL ZO'N IDEE HEBBEN, ZIJN ZE ER NIET MEER VAN AF TE BRENGEN. KIJK, DAAR GAAT HIJ!

IK MOET OPSCHIETEN!

PROUST HAASTTE ZICH OM VOOR DE KOMST VAN JOAN, JOE EN MOTU GOEDE MAATJES TE KUNNEN WORDEN MET DE INBOORLINGEN. MAAR PLOTSELING GLEED HIJ UIT...

AAAAH!

DE PROFESSOR IS GEVALLEN; HIJ ZAL VERDRINKEN!

IK MOET DIE MAN REDDEN!

JOE RENDE NAAR DE RAND VAN HET RAVIJN...

O, MOTU, NU ZAL OOK JOE NOG VERDRINKEN!

ZOU JOE DE MAN NOG KUNNEN REDDEN? ZOU HIJ DAN ONTDEKKEN, DAT HIJ NIET MET EEN ONSCHULDIGE PROFESSOR MAAR MET PROUST TE DOEN HAD?

Angela mocht twee dagen bij het circus van haar oom Jack blijven. Michel en Fred stonden te praten bij de woonwagen van Angela. . .

De vrolijke vijf

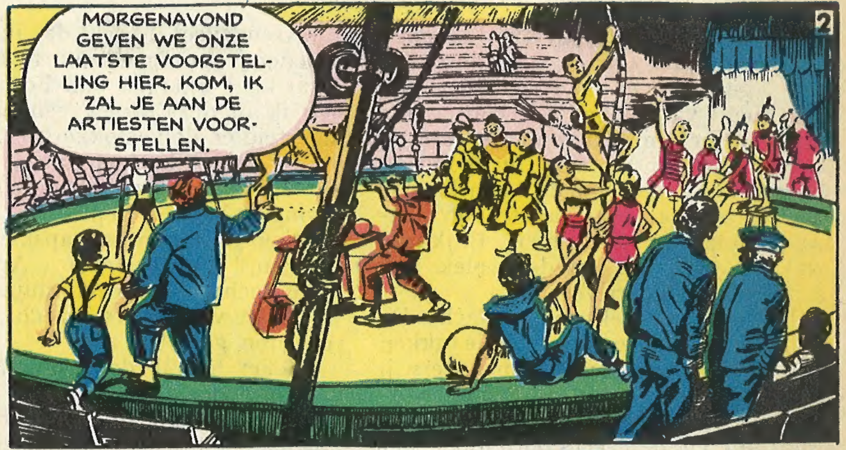

van de Edelweiss-school

WAAROM BETEKENDE DE AFSCHEIDS-VOORSTELLING ZOVEEL VOOR MICHEL?

ARENDSVEER

Op een open plek tussen de bomen was Jack Carson van zijn paard gestegen en had het dier aan een boom vastgebonden. Daarna liep hij naar het midden van de ruimte, bracht zijn handen aan zijn mond en bootste het gefluit van de Amerikaanse nachtegaal na. Hij wachtte op antwoord, maar er kwam niets. Blijkbaar was hij te vroeg op deze plek van samenkomst gearriveerd.

Het was omstreeks middernacht. De volle maan hing geel tussen de takken van de hoog oprijzende bomen, terwijl ontelbare sterren aan de hemel schitterden. De stilte van de wildernis werd nu en dan verstoord door het korte gekef van de prairiewolven of het gehuil van een eenzame jaguar aan de oever van de rivier.

Voor de tweede keer bootste Carson het vogelgefluit na en ditmaal had hij succes. In de struiken klonk een zacht geritsel en met een licht gekraak werden de takken van een bosje voorzichtig uiteengeschoven. Uit de smalle opening trad een Indiaan te voorschijn. Hij liep op Carson toe en drukte hem de hand.

„Arendsveer, u weet dat ik uw rode broeders een goed hart toedraag. Maar als verkenner van Fort Douglas heb ik in deze streek een onderzoek ingesteld en de veefokkers en degenen, die in de postkoetsen zaten, beweren dat Indianen deze diefstallen en berovingen hebben gepleegd."

„Een wolf kan schaapskleren aantrekken," antwoordde Arendsveer raadselachtig. „Heeft mijn blanke vriend de veefokkers bezocht, van wie runderen gestolen zijn?"

„Zeker heb ik dat. Aan deze zijde van de rivier zijn drie grote veeboerderijen, die van Edwards, Banks en Fowler. Ik heb met de eigenaren gesproken en alle drie missen ze vee. Een paar cowboys van Banks zeiden dat ze Indianen het vee hebben zien wegdrijven. Ze waren maar met een paar man, dus konden ze niet de strijd aanbinden met de rovers. Ze beweerden bovendien dat die Indianen Comanchen waren."

„Eer de zon morgen haar hoogtepunt heeft bereikt zal mijn blanke broeder weten wie schuldig is aan de diefstallen, waarvan mijn volk wordt

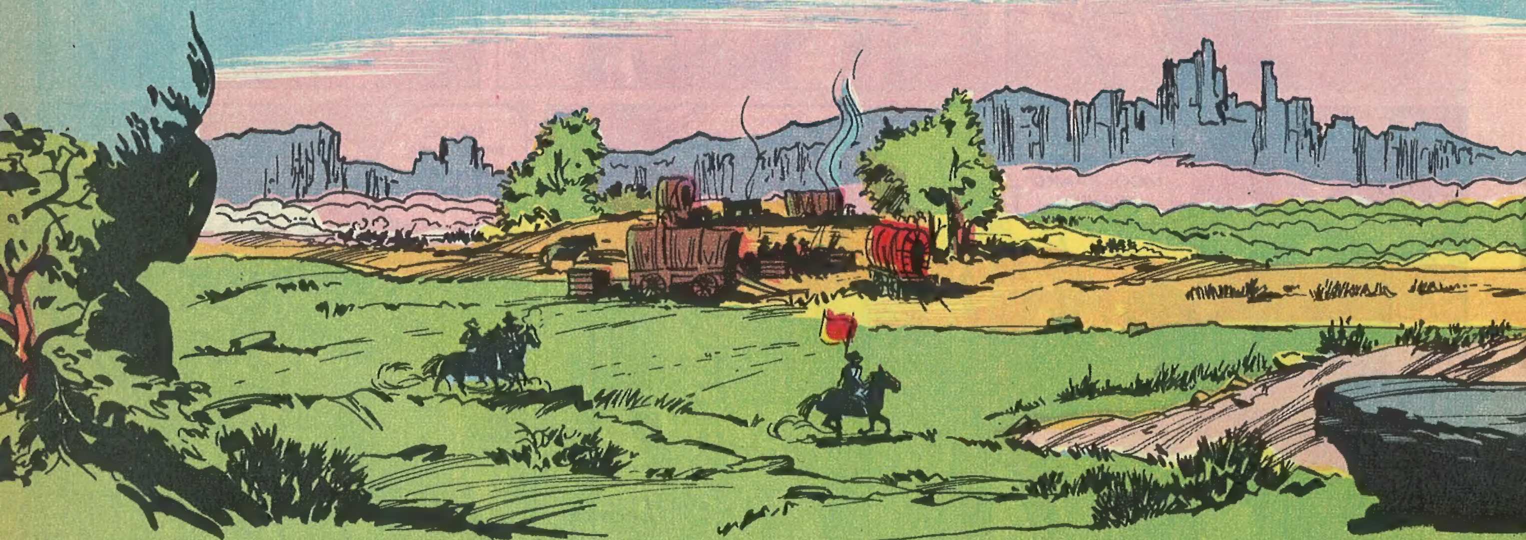
dreven, waren geen cowboys," antwoordde Arendsveer veelbetekenend. „Ze waren gekleed zoals mijn mannen, zoals Indianen."

„Het zijn dus toch Indianen die vee stelen," riep Carson verrast uit. „Dan zijn het leden van een andere stam, niet van de stam der Comanchen."

„Laat mijn blanke broeder mij volgen, dan zal ik hem de plaats wijzen waar het vee voor de nacht is gelegerd," zei Arendsveer zonder acht te slaan op de woorden van de verkenner.

Arendsveer verdween tussen de struiken en kwam even later terug met zijn paard. De twee mannen stegen op en reden zwijgend weg. Na een uur hief het opperhoofd zijn hand op ten teken dat Carson zijn paard moest inhouden. Ze stonden op een heuvel en Arendsveer wees naar een dal beneden hen. „Als mijn blanke broeder nog de scherpe blik heeft van vroeger, kan hij de wachters te paard zien en de donkere schaduwen van het rustende vee."

„Ditmaal zullen die schurken hun verdiende straf krijgen," riep Carson

Het voorkomen van de Indiaan boezemde direct ontzag in. Hij was even groot als Jack Carson, ongeveer een meter vijfentachtig. In zijn hoofdtooi staken witte en zwarte adelaarsveren, het teken van zijn waardigheid. Het was het opperhoofd Arendsveer van de stam der Comanchen.

„Mijn vriend Arendsveer heeft mij om deze samenkomst verzocht," zei Carson. „Zeg mij: wat zijn uw zorgen?"

„Mijn blanke broeder weet dat mijn stam verdacht wordt regelmatig vee te stelen en postkoetsen te overvallen. Maar ik als het opperhoofd zweer dat dit een leugen is."

beschuldigd," zei Arendsveer plechtig. „Ik heb mijn stamgenoten al dagen geleden opdracht gegeven het vee van de blanken te bespieden. Toen de zon als een vuurbal achter gindse bergen verdween, kreeg ik de boodschap van een van mijn strijders, dat een grote kudde in gindse richting wordt voortgedreven," ging Arendsveer verder en hij wees naar het noorden.

„Wees iets erop dat dit vee is gestolen?" vroeg Carson. „Cowboys drijven zo vaak een kudde vee op; soms om te brandmerken of om naar de markt te brengen."

„De ruiters die de runderen voort-

uit. „Tien mijl hiervandaan bevinden zich twintig soldaten onder bevel van luitenant Evans. Ik ga hen halen. Mijn rode broeder blijft hier zolang de wacht houden totdat ik ben teruggekeerd."

„Laat mijn blanke broeder de schuldigen straffen. Arendsveer zal wachten."

Het was drie uur in de morgen toen Arendsveer in de verte de soldaten zag komen aanrijden. Voorop reden Carson en luitenant Evans. Arendsveer reed hun tegemoet en stak zijn hand op ten teken van groet. Ze be-

DOOR SEF MURIS

reikten de heuveltop en de luitenant en Carson stegen van hun paard om een blik in het dal te werpen.

„Verdraaid, Carson," riep de luitenant uit. „Je zei me dat de dieven Indianen zijn, maar je ziet toch duidelijk dat daar beneden cowboys bezig zijn met het brandmerken van het vee. Die roodhuid heeft je wat wijsgemaakt."

Luitenant Evans had zijn kijker genomen en overhandigde die nu aan Carson, die nieuwsgierig naar beneden keek. Hij zag een tiental cowboys, die ijverig met de brandijzers bezig waren. Er stond zelfs een keukenwagen en in een van de mannen herkende hij de veeboer Banks.

Carson liet de kijker zakken en staarde een ogenblik peinzend voor zich uit. Zouden hij en Arendsveer zich zo vergist hebben dat ze bij het maanlicht cowboys voor Indianen hadden aangezien? Hij wenkte het opperhoofd en zei: „Het lijkt er veel op dat we op de verkeerde plaats zijn aangeland. Daar beneden zie ik Banks met zijn cowboys; ze zijn bezig met brandmerken. Als ik het goed heb, is dit de weidegrond van Banks. Zo te zien zijn ze niet in overtreding. Tenzij..., Luitenant," onderbrak Carson zichzelf, „hier moet ik het mijne van hebben. Die kerels hanteren mij de ijzers te omzichtig. Wij gaan samen naar beneden en nemen vier soldaten mee. Arendsveer blijft hier met de andere soldaten. Zo nodig kunnen ze ons te hulp komen."

„Ik zal je je zin geven, Jack," zei de luitenant, „ofschoon ik geloof dat we beneden de daders niet zullen vinden. We kunnen beter die Indiaan eens duchtig aan de tand voelen."

De luitenant gaf enkele bevelen en daarna reed hij met Carson en vier soldaten het dal in. Veeboer Banks kwam hun tegemoetrijden en zei: „Heren, wij zijn bezig met een karwei, dat altijd veel zweet kost. Heeft u zin in een kop koffie? Onze kok zet ze prima."

„Onze luitenant heeft nog nooit het brandmerken van runderen gezien," antwoordde Carson. „Hij wil het eens van dichtbij bekijken. Misschien drinken we straks nog een kop koffie."

„Aan dat brandmerken is niets te zien, luitenant," zei Banks. „Het is een vervelend werkje, dat noodgedwongen moet gebeuren."

De woorden van Banks wekten nog meer de argwaan van Carson op. Hij gaf Evans een wenk en ze reden naar de cowboys toe, die hun werk staakten toen ze dichterbij kwamen.

Carson stapte af en begaf zich tussen de runderen. Hij zag al gauw dat deze dieren niet van Banks waren. De runderen droegen het merk IF, het kenteken van veeboer Ike Fowler. Van een aantal dieren was dit merk veranderd in LB, het kenteken van Lex Banks. Hij maakte dit de luitenant duidelijk en zei: „Geef je soldaten een teken dat ze hier komen en deze mannen arresteren."

De luitenant trok zijn revolver en loste een schot. Direct stormden de soldaten naar beneden en omsingelden de cowboys, die inzagen dat verzet nutteloos was. Banks bevond zich op enige afstand. Hij was omringd door vier soldaten.

„Kom mee naar de keukenwagen," zei Carson tegen de luitenant. „Ik moet me sterk vergissen als we daar niet de oplossing vinden van deze hele kwestie, het antwoord op de vraag hoe het mogelijk is, dat we vannacht Indianen zagen en nu cowboys."

Ze reden naar de keukenwagen en stegen af. Onder de wagen vond Carson een grote kist. Hij maakte hem open en keek de luitenant triomfantelijk aan. In de kist lagen een grote stapel kleren en andere voorwerpen, die de Indianen dragen als ze op het oorlogspad gaan.

„Verdraaid," riep luitenant Evans uit, „die schurken pleegden hun misdaden gekleed in Indiaanse dracht."

Boven op de heuvel zat Arendsveer te paard, onbeweeglijk als een standbeeld. Hij wist dat de smaad, die zijn volk was aangedaan, nu zou worden uitgewist.

Map en Moppie

ALS DE BLIKSEM INSLAAT...

Ben je bang voor onweer? Daar hoef je je niet voor te schamen. In vroeger tijden, toen de mensen banger waren voor natuurgeweld dan tegenwoordig, werden de bliksem en de donder toegeschreven aan de goden. Zij zouden zich van deze wapenen bedienen als ze verontwaardigd waren. Zeus, de Griekse oppergod, en Jupiter, de Romeinse, slingerden hun bliksemschichten om zondige en ongehoorzame stervelingen te treffen. In de Skandinavische landen noemde men de bliksem een flikkering van de hamer van de god Thor als hij ten strijde trok tegen zijn vijanden. Het gerol van de donder werd veroorzaakt door Thors strijdwagen in de lucht.

Dagelijks komen er op de aarde ongeveer vierenveertigduizend onweersbuien voor, maar de trefkans door het weerlicht is heel gering.

Toch worden er per jaar ongeveer vijfhonderd mensen door de bliksem gedood en vijftienhonderd worden er door dit wapen van de natuur geraakt. Daarbij gaat er voor miljoenen aan have en goed door blikseminslag verloren.

In tegenstelling met het volksgeloof kan de bliksem wel degelijk meerdere malen op één en dezelfde plaats inslaan. Dit gebeurde bijvoorbeeld in een park in de stad New York in 1945 en opnieuw in 1946, waarbij drie mensen werden gedood en vijftien gewond. Het *Empire State Building* werd ongeveer tweehonderd maal getroffen, eens zelfs vijftien maal in een kwartier. Nog niet zo lang geleden werd in Amerika een man door de bliksem getroffen op dezelfde weg, waar hij vijfentwintig jaar tevoren er maar nauwelijks aan was ontsnapt.

Het is raadzaam tijdens onweer geen metalen voorwerpen aan te raken. Als je tijdens het opsteken van een onweer buiten bent, dan kun je beter niet onder vrijstaande bomen schuilen; ook is het verstandig je niet op een grote open vlakte te begeven.

De bliksem heeft ook een gunstige uitwerking; hij maakt stikstof vrij uit de lucht en verrijkt op die manier de bodem. Er wordt wel beweerd dat de bliksem op die manier jaarlijks bijna honderd miljoen ton salpeterzuur produceert, dat is meer bodemvoedende stof dan alle kunstmestfabrieken van de wereld samen leveren.

laat je niet flessen!

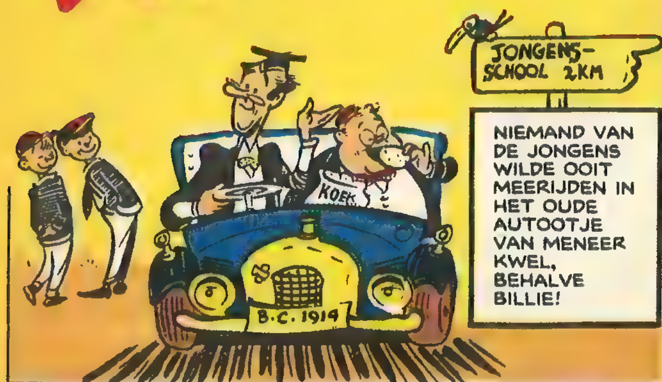
HIER IS een leuk idee om je kamer op te vrolijken: het beschilderen van flessen. Je kunt zelf een motief uitkiezen: een afbeelding zoals op onze tekening is aangegeven, een abstracte kleurencompositie of wat je maar wilt. Bij het beschilderen kun je het best de kleur van de fles als achtergrond voor je motief aanhouden en volstaan met aan één kant een voorstelling aan te brengen. Opgepast: doe dit met olieverf en gebruik vooral geen waterverf! Wil je de fles toch helemaal beschilderen, dan kun je het best eerst de hele fles een lichte tint geven. Als hij dan droog is, kun je er met potlood een tekening op maken, die je dan later, kleur na kleur, met olieverf schildert. Elke kleur laat je eerst een paar dagen drogen voor je een nieuwe kleur aanbrengt, anders vermengen de kleuren zich daar waar ze elkaar raken.

De penselen die je gebruikt, moeten olieverfpenselen zijn, geen waterverfpenselen, die zijn te slap. Houd je de eigen kleur van de fles als ondergrond aan, dan is het beter de fles niet aan twee tegenover elkaar liggende zijden te beschilderen, want anders zie je door de fles heen de andere voorstelling aan de achterkant en dat geeft een lelijk effect. We wensen je alvast veel succes!

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

ZO, DUS DIE LERAAR VAN JOU HEEFT INTERESSE IN DEZE WAGEN, HÈ?
JA, IK ZAL U DE WEG NAAR SCHOOL WIJZEN!
JONGENS-SCHOOL

KIJK NOU EENS! BILLIE IN EEN SUPER-SLEE!
HA, HA, ZE WETEN NIET WAT ZE ZIEN!

EH, DAAR IS MENEER KWEL! IK STAP HIER MAAR UIT!
ZO, DUS DAT IS DIE LERAAR, DIE EEN PROEFRIT WIL MAKEN. HIJ LIJKT ME GEEN SNELHEIDSMANIAK. MAAR ENFIN!
WZ 1964

GOEDEMORGEN, MENEER KWEL! STAPT U MAAR IN!
ACH, DIE MAN WIL ME EEN LIFT GEVEN! WAT VRIENDELIJK!

DIE WAGEN IS VAN MIJN OOM. ALS JULLIE AARDIG TEGEN ME ZIJN, MOGEN JULLIE OOK EEN RITJE MAKEN!
ERG VRIENDELIJK VAN U!
GEHEEL TOT UW DIENST, MENEER!
KOEK
APPEL
WIL JE EEN APPEL, BILLIE?

IK ZAL U LATEN ZIEN WAARTOE DEZE WAGEN IN STAAT IS!
NIET ZO HARD!

WE RIJDEN NU IETS MEER DAN HONDERD!
HELP! IK WIL ERUIT!
STEILE HEL-LING

EN HIJ IS NIET DUUR! KOOPT U HEM, MENEER?
KOPEN? IK WIL HEM NOG NIET CADEAU HEBBEN! IK HAAT DIT SOORT SNELLE WAGENS!
WZ 1964

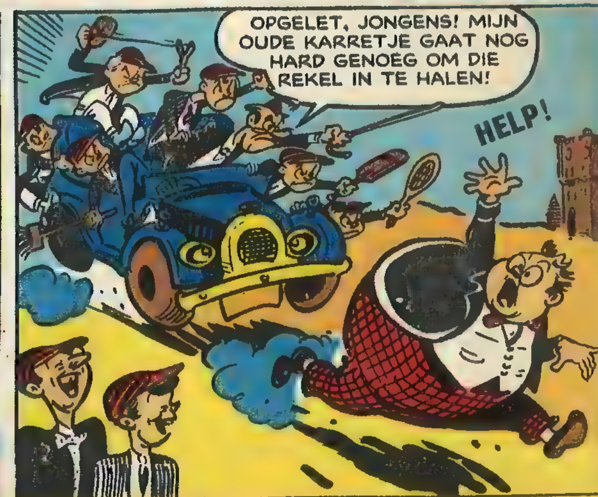

EN ZO BELANDDE MENEER KWEL IN HET IJSKOUDE WATER VAN DE VIJVER!

ALS U NIET VAN SNELLE WAGENS HOUDT, WAAROM STUURDE U DAN DIE DIKKE JONGEN MET DE BOODSCHAP DAT U EEN PROEFRIT WILDE MAKEN?
DAT HEB IK NIET GEDAAN!
WZ 1964

DIKKE JONGEN? DAT MOET BILLIE GEWEEST ZIJN!
JONGENS-SCHOOL

NU WIJ EEN RITJE IN DE AUTO VAN JE OOM MOGEN MAKEN, TRAKTEREN WIJ JOU! KOM MEE, BILLIE!
BEDANKT! IK HEB TOEVALLIG EEN REUZENHONGER, DUS DAT KOMT GOED UIT!
RESTAURANT
CAKE IJS LIMONADE

MAAR JUIST OP HET OGENBLIK DAT BILLIE WILDE BEGINNEN...
RESTAURANT
BILLIE!

OPGELET, JONGENS! MIJN OUDE KARRETJE GAAT NOG HARD GENOEG OM DIE REKEL IN TE HALEN!
HELP!

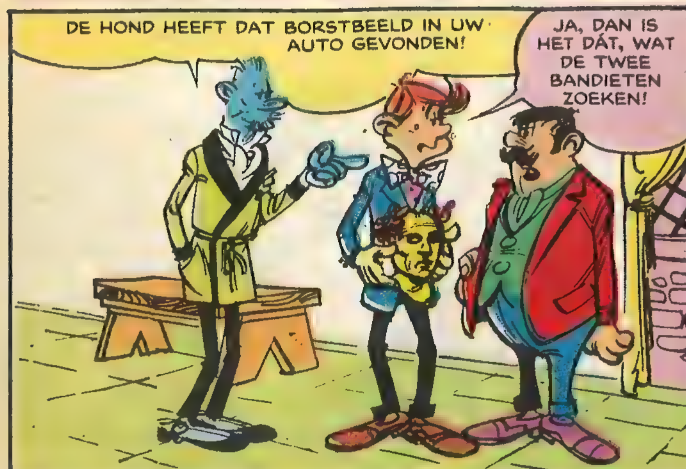

Kareltje Sprint

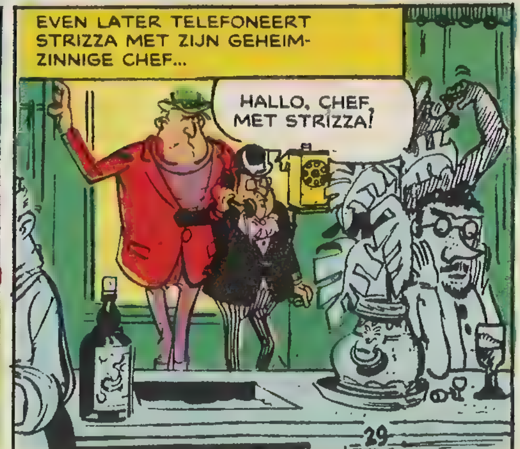

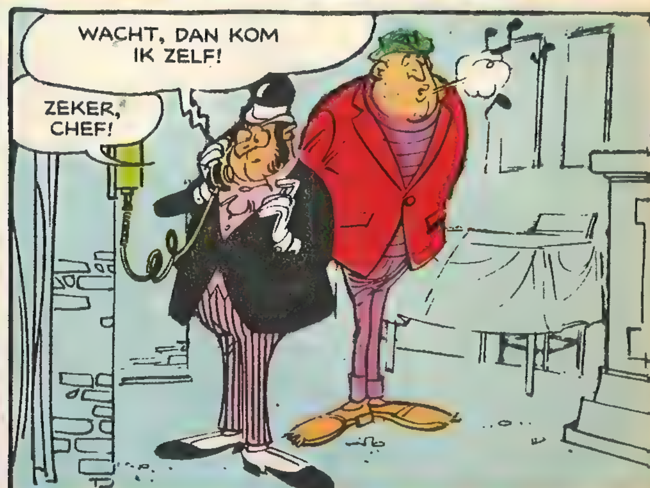

JA... WÁT?! NAAR DE POLITIE?

DWAAS! EZEL!

MICHELANGELO IS DE ENIGE KUNSTENAAR, DIE NOG IN MIJN VERZAMELING ONTBREEKT. IK WÍL EN ZÁL HEM HEBBEN!

WACHT, DAN KOM IK ZELF!
ZEKER, CHEF!

DE HEER KWARANTA, KARELTJE EN TRISTAN GINGEN HET GASTVRIJE KASTEEL VAN LORD FANAGOTT VERLATEN...

IK GA ZO VLUG MOGELIJK NAAR DE POLITIE!

VEROORLOOFT U MIJ MET U MEE TE GAAN?
GAARNE!
creal presse

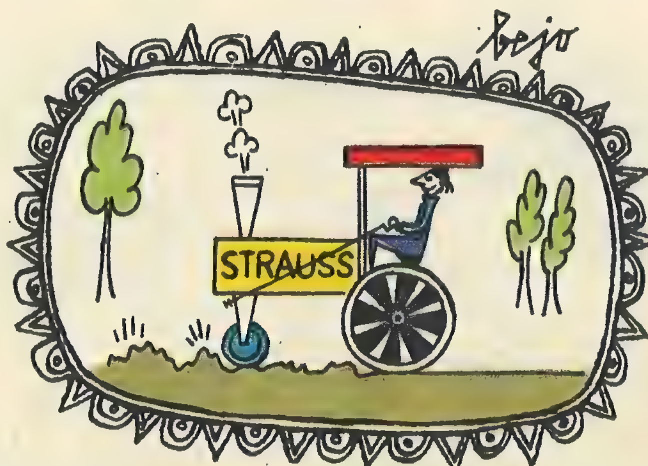

IK ZAL MIJN JACHTGEWEER MEENEMEN, ZEER NUTTIG TEGEN ROVERS!
30

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Geert Bremer (15), Dorpsstraat 96, Hemelum (Fr.), wil corresponderen met een meisje van ongeveer veertien jaar uit Nederland of het buitenland. • *Ineke Iping, Spreeuwenpark 10 II, Amsterdam-Noord*, wil corresponderen met een jongen of meisje. Hobby's: lezen, schilderen, tekenen en schrijven. • *Mieke Vonvoort (11), Leenderweg 205, Valkenswaard*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, rolschaatsen en zingen. • *Harrie van Schijndel (15), Korenbloemstraat 109, Tilburg*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd uit zijn woonplaats. • *Jaap de Vries (12), Lindenlaan 34, Scherpenzeel (Gld.)*, spaart postzegels van Nederland en gebiedsdelen en Engeland en gebiedsdelen. In ruil daarvoor geeft hij munten, suikerzakjes, lucifersmerken, sigarebandjes en andere postzegels. • *Marga Hertman (13), Iepenstraat 58, Brunssum (L.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van ongeveer haar leeftijd. • *Thea de Wit (12), Warmondplein 15, Hank gem. Dussen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen, schaatsen, muziek vooral accordeon. • *Theo Savelkouls, Brederweg 22, Geffen (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje. Hobby's: luciferslmerken, postzegels. • *Ans Vermeulen (12), Mariastraat 66, Mariahout (N.-Br.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje, liefst uit Noord-Brabant of Limburg. Hobby: moderne muziek. • *Anneke de Korten, Raam 244, Gouda*, vraagt: wie wil suikerzakjes ruilen tegen sigarebandjes? • *Janny Hoekstra (13), V. Brachtstraat 29, Pijnacker (Z.-H.)*, wil corresponderen met een prot. jongen van haar leeftijd, niet uit Zuid-Holland. Hobby's: lezen, fietsen en moderne muziek. • *Ria Wilmink (14), Langevoortsweg 6, Enter (Ov.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. • *Frans Remque (8), Wesdam N 68, Sas van Gent*, wil vreemde postzegels en suikerzakjes ruilen voor ansichtkaarten. • *Thijsje Santing, Achter de Broeken 3, Ruinen (Dr.)* en *Femmie Wulff, Leeuwte 8, Ruinen (Dr.)*, zoeken een correspondentievriend van zestien tot achttien jaar. • *Evert Karssing (19), Adelaarstraat 19, Heksenberg, Heerlen*, wil corresponderen met een jongen of meisje uit Suriname. Hobby: postzegels. • *Wil Sintemaartensdijk (15), Nieuwlandseweg 5, Abbenbroek (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd, die op een boerderij woont en paardrijdt. • *Olga v. d. Drift (11), Heerenweg 272, Lisse (Z.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: sport en foto's van filmsterren. • *Joosje Graauwmans (13), Burg. Van Poppelstraat 52, Gilze*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd. Hobby's: wandelen, foto's van filmsterren. • *Joke Timmers (16), Talmastraat 62, Maassluis*, wil corresponderen met een r.k. jongen van zeventien of achttien jaar uit Zuid-Holland. • *Rita Loos (14), Houthalensesteenweg 37, Helchteren, Limburg, België*, wil corresponderen met een Nederlands meisje van veertien of vijftien jaar, liefst uit Rotterdam of omgeving. • *Sjanie Timmers (15), Talmastraat 62, Maassluis*, wil corresponderen met een r.k. jongen van zestien of zeventien jaar, liefst uit Zuid-Holland. • *Joke Noordam (14), Korte Kruisweg 10, Maasdijk*, zoekt een prot. correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Ans van Ruyven (15), Piersonstraat 29, Maassluis*, wil corresponderen met een r.k. jongen van zestien of zeventien jaar uit Zuid-Holland. • *Alie den Hoed (14), Dorpsstraat 113a, H.I. Ambacht (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van haar leeftijd uit Nederland. • *Reyer van Wagensveld (13), Snelliuslaan 55, Hilversum*, zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd. Hobby: modelbouw. Tevens geeft hij voor één speldje drieëntwintig adressen, waar speldjes verkrijgbaar zijn. • *Anneke van Kampen (19), p/a Kindertehuis Amstelstad, Lauriergracht 105, Amsterdam-Centrum*,

zoekt een r.k. correspondentievriend. Hobby's: zwemmen, dansen en lezen. • *Loes de Vlaam (14), Alverstraat 10, Hoogvliet (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst niet uit Zuid-Holland. • *Willy Bras (16), Dorpsstraat O 8, Lemelerveld*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst uit Bergen op Zoom of omgeving. • *Chris Cransveld (8), Klaasvelderweg 14, Lemiers, Vaals (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriend van zijn leeftijd. • *Henny Singelenberg (15), Marnixkade 23 III, Amsterdam-C.*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: sport, lezen en muziek. • *Wilmi van Sinten (13), Oude Bemmerstraat 4, Beek en Donk*, zoekt een vriendin (liefst uit omgeving van Beek en Donk) om 's zomers mee te gaan wandelen, fietsen en zwemmen en 's winters te schaatsen. • *Geke v. d. Veen (13), Van Riniastraat 21, Kollum (Fr.)*, en *Aukje v. d. Veen (13), Zuiderstraat 10, Kollum (Fr.)*, willen corresponderen met twee jongens tussen veertien en zestien jaar. Hobby's: twisten, zingen en sport. • *Greedje de Ridder (12), Beltstraat 64, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: sigarebandjes en schaatsen. • *Thea van Ooi (12), Van Pommerenstraat 40, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Ineke Klaver (12), Laan Blois van Treslong 13, Den Oever (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: sport en muziek. • *Corrie Rasch (12), Van Hengelstraat 54, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: lezen en sport. • *Joke Hylkema (12), Pietermaatstraat 10, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen en zwemmen. • *Cobie Engel (13), Koningsstraat 16, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: zwemmen en postzegels. • *Truus Bosters (13), Oosterklief 10, Hippolytushoef (N.-H.)*, wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. Hobby's: sigarebandjes en schaatsen. • *Wim van Berkel (15), Stormdijklaan 12, Utrecht*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. Hobby's: tekenen, zwemmen en atletiek. • *Mariëlla van Gulik (15)*, en *Marie-Thérèse van de Mortel (15), Roestenbergstraat 6, Kaatsheuvel*, willen corresponderen met twee jongens van hun leeftijd.

De volgende zeven Amerikaanse jongelui willen corresponderen (in het Engels) en ruilen met Nederlandse jongens en meisjes:

Clifton Hancock (17), 39 Victoria Street, New York. Hobby's: zwemmen, postzegels, speldjes.

Alice Seallan, 121 Sinclair Street, Chicago. Hobby's: lucifersmerken, sigarebandjes, film.

Geoffrey Roughel, 31 Boundery Street, Chicago. Hobby's: sinaasappelmerken, bierviltjes, wandelen.

Bud Vaughan, 12 King Street, Chicago. Hobby: plaatjes van vogels.

Rex Lairly, Silverway Road, Chicago. Hobby's: postzegels, sport.

Jimmey Stock, 4 Rosegardens, Washington. Hobby's: hengelen, lucifersmerken.

Rob Dickson, 559 College Street, Toronto. Hobby's: postzegels, foto's van schepen.

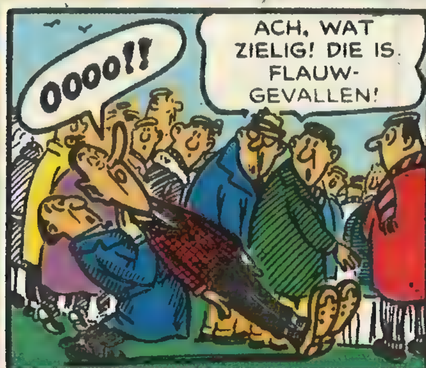
Monique Saleck (15), 665 Homburg/Saar, Mainzerstrasse 38, Deutschland, wil in het Duits corresponderen met jongens en meisjes.

MUG en MIK

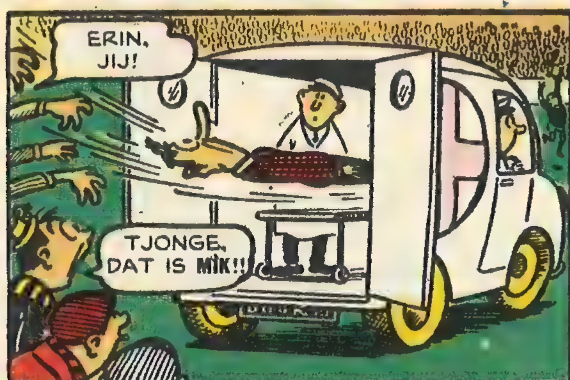

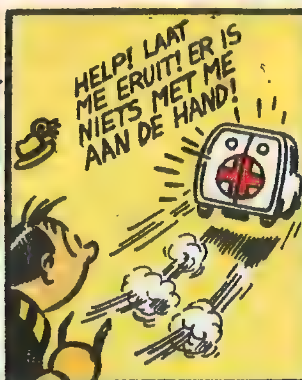

Kunt u mij iets vertellen over konijnen?

Bennie Korte, Nieuweschans

Het konijn is een knaagdier, dat tot de haasachtigen behoort. Hij komt voor in heel West-, Midden- en Zuid-Europa, overal waar het terrein geschikt is voor het graven van holen. Het konijn is door zijn lichaamsbouw een echte sprinter. De jongen worden in hulpbehoevende staat geboren; ze zijn dan vrijwel naakt en totaal blind. Dit wijst erop dat het konijn zijn jeugd doorbrengt in holen en andere verborgen plaatsen.

Het wilde konijn is achtendertig tot vijfenveertig centimeter lang en heeft een staart van vier en een halve tot zeven en een halve centimeter. De vacht is op de rugzijde bruinachtig tot geelgrijs, de buikzijde is wit. De ondervacht is blauwachtig. De achterpoten zijn iets langer dan de voorpoten. Het voedsel van het wilde konijn bestaat uit bladachtige delen van allerlei gewassen. In Nederland wordt het wilde konijn tot het schadelijk gedierte gerekend. De levensduur is vier tot acht jaar.

Tamme konijnen zijn wat hun voedsel betreft niet veeleisend, afwisseling is echter wel noodzakelijk. Geschikt voedsel is: groenvoer (gras, klaver, paardebloem enzovoort), afval uit de keuken of van de groenteboer, knolgewassen, hooi en krachtvoer (haver, gerst, lijnkoeken, levertraan) enzovoort. Konijnen hebben niet veel vocht nodig.

OP DRIFT MET DE SNOESHAAN

2 DOOR JOHN KENNETT

KORTE INHOUD: *Vader Drake wil met de woonschuit, die hij zelf tot kajuitboot verbouwd heeft, van de werf van Cooney naar een botenbouwer in Bowley varen om er daar een motor in te laten zetten. Om in Bowley te komen moet hij door allerlei sloten en kleine kanaaltjes varen, die in de volksmond de „vergeten waterwegen" heten. Vader Drake, zijn dochter Judy en zijn zoon Jan durven het wel aan, maar mevrouw Drake voelt niet veel voor het plan.*

Daar wordt het juist zoveel te fijner door," riep Jan.

„O ja?" antwoordde moeder. „En als jij of Judy nu eens in het water zouden vallen?"

„Ik kan toch zeker zwemmen, niet?" zei vader. „Ik zou er alleen maar even in hoeven te springen en ze eruit halen."

„En dan zou ik zeker alleen aan het stuur van die boot moeten staan?" vroeg moeder weer. „Daar heb ik immers helemaal geen verstand van."

„Dat heet geen stuur," vertelde Jan haar, „dat heet roer."

„En ik zal je we leren, hoe je dat roer moet bedienen," voegde vader er geruststellend aan toe.

„Bedenk nu maar niet steeds nieuwe redenen waarom we niet zouden gaan. We gaan wél, en je zult zien dat het een heerlijke tijd wordt."

„Het wordt moorddadig," riep Judy.

„Reuze!" vond ook Jan.

„Zou je denken?" vroeg moeder twijfelend.

Vader liep om de tafel heen en ging op de leuning van haar stoel zitten.

„Je gaat toch wel mee, hè, Jennie?" vroeg hij.

Jan wachtte met ingehouden adem.

„Ik schijn niet zo erg veel keus te hebben," zei moeder gelaten. „Als jij en de kinderen er nu zo op gebrand zijn."

„Fijn, mam!" riepen Jan en Judy tegelijk.

Vader knipoogde tegen Jan en sloeg zijn arm om zijn vrouw heen.

„Nu ben je een grote meid," riep hij blij. „Je zult er heus geen spijt van hebben, Jennie."

„Is het niet heerlijk?" riep Jan opgewonden uit. „Het wordt een echt avontuur!"

„Jan heeft gelijk," zei vader. „Denk je toch eens in! Wij gaan iets ondernemen, dat in geen jaren door iemand gedaan is. We zullen koersen over vergeten wateren... we zullen het onbekende tegemoet reizen..."

Jan zat met glinsterende ogen te luisteren. Hij had net als vader een dromerige uitdrukking op zijn gezicht en staarde wazig in de verte.

Moeder slaakte een diepe zucht.

„Ik dacht tot dusver dat ik gewoon maar getrouwd was met Jim Drake," zei ze. „Maar hij heeft zich ontpopt als een tweede Columbus, deze onverschrokken ontdekkingsreiziger, die alle greppels en sloten bedwingt in een handomdraai."

En bij dit gezegde barstte de hele familie in lachen uit.

III

De eerste reis

Het was de zaterdag voor Pinksteren en het weer was die middag zo mooi als je je maar kunt denken. Het was buiten heerlijk warm en de lucht was stralend blauw.

Voor Jan Drake was het bovendien een van de meest opwindende dagen van het jaar. Hij zat achter in een kleine vrachtwagen, die aan zijn vader toebehoorde, midden tussen al het kampeergerei en verdere spullen, die de familie Drake met zich mee nam voor de grote tocht. Bij hem achterin zaten ook Judy en Ted Williams, een knecht van vader, die met hen meegekomen was om later de vrachtauto terug te kunnen brengen, als de Drakes zich op hun boot zouden hebben geïnstalleerd.

Jan kon haast niet stilzitten van opwinding. Niet zodra reed de vrachtauto het terrein van Cooneys werf op, of hij begon al overeind te krabbelen.

„Wees nou toch voorzichtig," waarschuwde Ted hem, maar Jan schonk er geen aandacht aan.

„We zijn er!" zei hij blij.

Hij leunde over de achterklep van de auto heen en keek langs het dekzeil of hij misschien al een glimp van de rivier kon opvangen.

Ja hoor, daar had je hem! Het water glinsterde in de zon en aan beide oevers lagen een heleboel schepen gemeerd.

Hij bleef kijken, terwijl de auto hobbelend en schuddend langs de oever voortreed. Hij zocht met zijn ogen naar de *Snoeshaan.*

„Daar ligt ie!" riep hij opeens.

Popelend van ongeduld om bij de boot te komen sloeg hij zijn been over de rand van de achterklep en wilde zich al van de auto laten zakken. De vrachtwagen stopte met een schok en hij verloor zijn evenwicht, zodat hij wel een beetje eerder dan zijn bedoeling was hals-over-kop op de weg terechtkwam.

Hij krabbelde overeind en keek een beetje verdwaasd naar de auto, waarin Judy en Ted naar hem zaten te kijken over de achterklep.

„Heb je je pijn gedaan?" vroeg Judy ongerust.

„Natuurlijk niet," antwoordde hij min-

achtend, en hij lachte als een boer die kiespijn heeft.

Nu stapte moeder uit de cabine. Ze droeg een lange broek en een gele trui en ze tuurde naar de rivier. Jan liep vlug om de auto heen en kwam naar moeder toe. Vader zat nog achter het stuur.

Jan wees naar de boot.

„Dat is hem," riep hij blij. „Is hij niet prachtig?"

Moeder gaf maar geen antwoord. Ze deed alleen even haar ogen dicht en rilde.

Om de waarheid te zeggen was de *Snoeshaan* maar een eigenaardig uitziend vaartuig. Hij lag er net zo onbehouwen bij als een eend, die over het land loopt. Hij lag veel te hoog op het water, de achtersteven was te breed en de boeg was veel te stomp.

Nadat de boot daar een jaar had gelegen zonder dat meneer Cooney ernaar omgekeken had, zat er maar bitter weinig verf meer op, en dat kleine beetje was ook nog helemaal afgebladderd. De kleine kajuit middenop was van gewoon ongeverfd triplex.

De meeste mensen zouden gezegd hebben, dat het een lelijke ouwe schuit was. Jan dacht er echter anders over.

Hij zette een woest gezicht.

„Joechee, een echt piratenschip," riep hij en hij sprong aan boord.

Wat er toen gebeurde, had hij niet verwacht. Hij belandde midden op het dek en dit scheen onder hem weg te zinken. Hij kon nog maar net op de been blijven door zich aan het dak van de kajuit vast te

„wat mot dat? Waarom maak je mijn boot zo aan het schommelen?"

„Neem me niet kwalijk, meneer," zei Jan berouwvol. „Het kwam per ongeluk."

Hij sprong weer aan wal. Vader lachte een beetje gedwongen tegen de man.

„Mijn zoon heeft nogal een eigenaardige manier om aan boord te stappen," zei hij. „Om u de waarheid te zeggen, gaan wij zo dadelijk weg met deze boot. We willen naar Bowley zeilen."

Het „schapegezicht" knipperde met de ogen.

„Gossie!" zei de man stomverbaasd. Toen draaide hij zich om en riep: „Els! Hier is een vent, die zegt dat hij met die ouwe schuit van hiernaast gaat varen. Ze willen naar Bowley zeilen, zegt ie!"

Vanuit het luik klonk nu duidelijk de stem van een vrouw.

„Hij is zeker stapel getikt!" zei ze.

Jan opende zijn mond al om verontwaardigd iets terug te zeggen, maar vader, die wel een beetje rood geworden was, gaf hem een wenk. Ze draaiden de woonark de rug toe en vader zei: „Kom mee, allemaal, we gaan alles uit de vrachtwagen halen en onze spullen aan boord brengen."

Onder vaders leiding vormden ze een ketting en zo werden alle spullen van de familie Drake uitgeladen en aan boord gebracht.

Het schapegezicht zat in het luik op zijn snor te kauwen en keek vol belangstelling toe. Toen vader, Jan en Ted tenslotte een paar lange latten en aluminium buizen op het dek van de *Snoeshaan* neerlegden,

„Goed," zei vader.

„Aan boord allemaal!"

Dit was het ogenblik, waarop Jan gewacht had.

Hij stapte op de boot, terwijl vader ondertussen moeder en Judy aan boord hielp. Jan ging op de boeg staan. Hij vond het geschommel van de boot heerlijk en hij wachtte vol ongeduld op het ogenblik dat ze zouden vertrekken.

„Wil je ons eventjes opduwen, Ted?" riep vader. „Jan, vang jij het touw even op van Ted."

Jan wilde maar al te graag meehelpen. Hij wachtte tot Ted het touw van de meerpaal had losgemaakt.

„En de mast dan?" riep hij tegen zijn vader. „Ik dacht dat we gingen zeilen!"

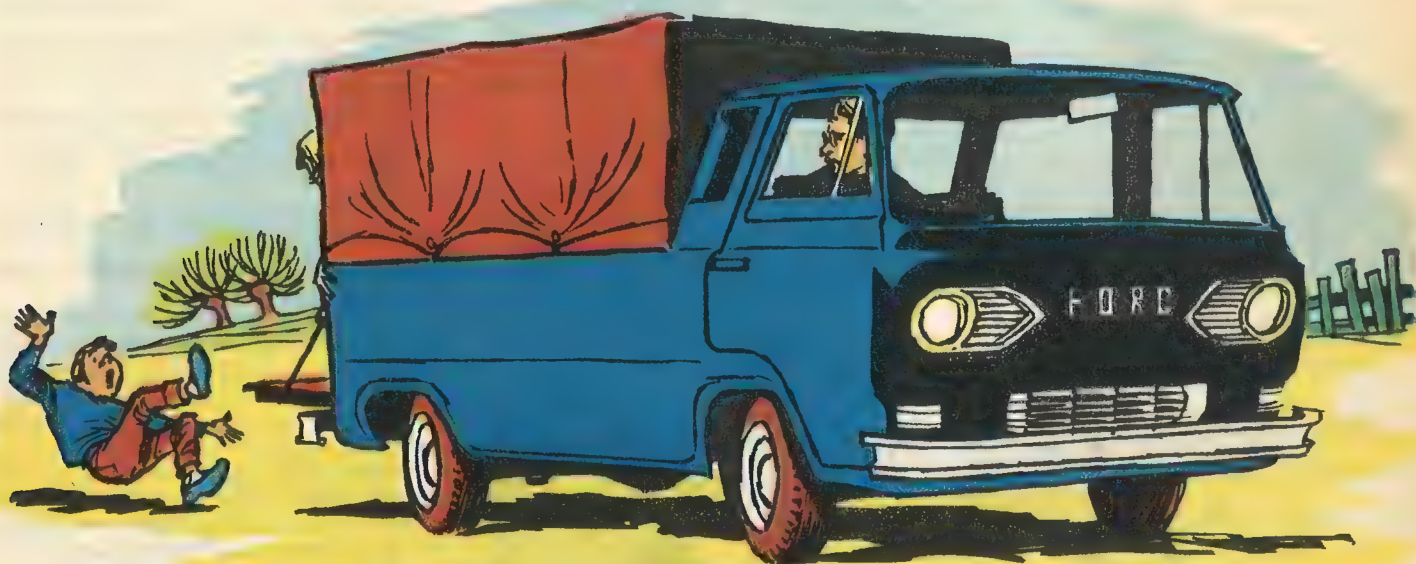
„Het is nou nog niet de moeite waard om het zeil te hijsen. Een eindje stroomafwaarts is een sluis. Daar moeten we eerst doorheen, vóórdat we de mast opzetten."

„Hoe moeten we daar dan komen, pappie?" vroeg Judy vanaf de achtersteven.

Vader wees naar de snel stromende rivier.

„We varen met de stroom mee. En we gaan voor de wind. Dat kleine eindje drijven we vanzelf wel."

Jan had inmiddels het boegtouw van Ted opgevangen en hij begon het op te rollen. Zijn hart klopte razend snel van opwinding. Nog een ogenblikje en dan zou de reis eindelijk beginnen, hun grote ontdekkingsreis!

Hij verloor zijn evenwicht, zodat hij wel een beetje eerder dan zijn bedoeling was hals-over-kop op de weg terechtkwam.

houden. Daar bleef hij staan, terwijl de *Snoeshaan* vervaarlijk schommelde, waarbij de boot langs de achtersteven van een andere gammele woonark schuurde, die langszij gemeerd lag.

„Kijk nou toch uit!" riep vader boos, „de boot is leeg; je moet er niet als een balletdanser op rondspringen!"

„Nee, pap," hijgde Jan. Hij zag, hoe uit het luik op de achtersteven van de woonark het hoofd van een man te voorschijn kwam.

De man had het lange, droevige gezicht van een schaap en hij had een grote hangsnor

„Hee!" riep hij verontwaardigd uit,

ging zijn mond bijna open van verbazing.

„Waar is dat voor?" vroeg hij.

Vader wierp hem een boze blik toe.

„Dat is voor de mast," snauwde hij.

Het schapegezicht keek alsof hij het in Keulen hoorde donderen.

„Gossie," zei hij verbluft.

Vader draaide de man de rug toe en keek op zijn polshorloge.

„Ziezo, dat is dat," zei hij. „Nu moeten we het anker maar lichten. Jij kunt de wagen terugbrengen, Ted. We zullen je wel opbellen, als we in Bowley zijn, dan kun je ons weer komen afhalen."

„In orde, meneer Drake," zei Ted. „Ik blijf nog even kijken, tot u weg bent."

Jan voelde zich alsof hij Willem Barendszoon en Marco Polo in één persoon was.

Ongeduldig wachtte hij tot Ted ook de tros van de achtersteven had losgemaakt. Judy nam het touw aan. Vader zat bij het roer.

„Dag, Ted," riep Jan vrolijk. „Tot maandag!"

„Tot ziens, Jan," riep Ted. „En maak maar veel plezier."

„Dag, Ted," riepen ook moeder, vader en Judy.

„Dag, allemaal," schreeuwde Ted terug.

Jan wachtte. Er gebeurde niets. Hij zag hoe vader het roer van links naar rechts

OP DRIFT MET DE SNOESHAAN

bewoog. Nog steeds gebeurde er niets. De *Snoeshaan* kwam geen duimbreed van zijn plaats.

,,Pap, wat is er aan de hand?" vroeg hij ongerust.

Hij hoorde een ietwat snurkend geluid achter zich en hij draaide zich vlug om.

Hij had niet meer aan dat schapegezicht gedacht en die vent stond nu spottend te grinniken.

,,Jullie zitten in de modder vast!" zei hij hoogst voldaan.

Jan ging verslagen op de achtersteven zitten en vader lachte een beetje zenuwachtig.

,,Natuurlijk!" zei hij. ,,Ha ha! Wat ontzettend dom van mij! We zullen hem eerst moeten losmaken. Geef ons maar even een flinke zet, wil je, Ted?"

,,Ik zal wel helpen," riep Jan en sprong aan de wal.

Hij zette zijn handen tegen de rand van het dak en duwde uit alle macht tegen de boot.

,,Hij beweegt al," schreeuwde hij opgewonden.

Hij hoorde een aanmoedigende kreet van vader. Ja hoor, de boeg dreef al van de oever af. De boot was los!

Maar toen deed Jan een afschuwelijke ontdekking. Hij gaf een gil.

,,Vader, ik kan niet terug!"

Hij stond met zijn voeten tegen de oever en met zijn handen op het dek en vormde zo een soort brug over de steeds breder wordende strook water onder hem. Het water zag er erg modderig en helemaal niet aanlokkelijk uit!

,,Help!" gilde hij.

Hij hoorde moeder schreeuwen en daarna klonken er vlugge voetstappen op het dek. Hij voelde dat hij bij de kraag werd gegrepen. Even later hing hij in de lucht, spartelend met armen en benen, en belandde eindelijk veilig op het dek.

Hij slaakte een diepe zucht van opluchting.

,,Dank u wel, vader," zei hij benepen.

,,Wees toch voorzichtig, Jan," zei vader kortaf.

,,Die jongen verdrinkt vast nog een keer," merkte het schapegezicht vriendelijk op, alsof hij vader een compliment maakte.

Vader nam echter geen notitie van hem. Hij liep met grote passen terug naar het roer, zodat de boot aardig begon te schommelen.

Jan was zijn angst gauw vergeten.

De *Snoeshaan* was eindelijk varende en dreef werkelijk stroomafwaarts. Jan stond op de boeg naar de oever te kijken, waar Ted nog steeds stond te wuiven.

Toen ontdekte hij opeens dat er iets vreemds aan de hand was. Het leek wel of de boot om zijn as ronddraaide. Hij keek eens naar de achtersteven, stond even met zijn ogen te knipperen en toen drong het opeens tot hem door, wat er aan de hand was. De *Snoeshaan*, die nu midden op de rivier voer, draaide langzaam rond, zodat de achtersteven op de plaats van de boeg kwam. Met andere woorden, de boot voer achterstevoren de rivier af!

Jan stond versteld. Dat was nu iets, dat hij helemaal niet verwacht had. Vader ook niet naar zijn gezicht te oordelen. Die moest aldoor over zijn schouder kijken om de boot recht te houden, en hij had de grootste moeite om te onthouden welke kant het roer op moest.

Jan hoorde, hoe moeder, die met Judy boven op de kajuit zat, iets tegen vader riep. Ze scheen een beetje in de war te zijn.

,,Zeg, Jim," riep ze, ,,wat is eigenlijk voor of achter aan deze boot?"

Vader wierp een blik achterom en zei met een lang gezicht: ,,Dit hier is de achterkant."

,,Maar, vader, waarom varen we achterstevoren?" riep Jan.

,,Dat weet ik niet," antwoordde vader op geërgerde toon. ,,Het schijnt dat deze boot het leuk vindt om achterstevoren te varen. Het geeft immers niet, als we maar de goede kant op varen."

Vanaf de oever klonk geroep. Jan draaide zich om. . . en daar stond meneer Cooney met zijn handen op de heupen en met een brede grijns op zijn gezicht.

,,Dat is het allernieuwste op het gebied van varen," spotte de scheepsbouwer. ,,De meeste boten varen met de boeg vooruit. Zeg, Drake, waarom hou jij je niet bij het bouwen van huizen?"

Jan werd plotseling driftig.

,,Waarom gaat u niet op dieet?"

,,Jan, hou je mond!" snauwde moeder.

,,Je komt er niet door!" riep meneer Cooney. ,,Maar je hoeft niet met hangende pootjes bij mij te komen om je terug te slepen!"

,,Ouwe vetbuil," mopperde Jan uitdagend.

,,Jan, hou je mond," beval vader, ,,je moet je van die man niets aantrekken."

,,We moeten hem gewoon regeren," vond Judy.

Vader knikte en grinnikte.

,,Je bedoelt natuurlijk: negeren."

Jan bleef kwaad naar meneer Cooney kijken, die nu niets meer riep. De man bleef echter op de oever met de boot meelopen, met een gemene grijns op zijn gezicht.

De *Snoeshaan* dreef nog steeds als een krab achterstevoren stroomafwaarts.

Aan de ene kant van de rivier lagen landerijen, maar aan de andere kant stond een rij kleine huisjes, met tuinen aan de achterkant, die tot aan het water reikten.

Jan zag dat er in de tuin van het eerste huis een klein meisje aan het spelen was bij een man, die in hemdsmouwen stond te spitten.

Hij kon duidelijk verstaan wat het kind tegen de man zei.

,,Pappie," zei ze opgewonden, ,,kijk eens, wat een gekke boot!"

Jan keek haar dreigend aan en trok een raar gezicht tegen haar. Hij krabbelde met zijn vingers achter zijn oren en stak zijn tong uit. Het meisje deed hetzelfde. Jan keek haastig voor zich, toen moeder hem op bestraffende toon tot de orde riep.

De man in de tuin hield op met spitten en keek naar de boot. Even bleef hij verbaasd staan te kijken, maar toen liep hij met grote passen naar de waterkant.

,,Waar gaat u naar toe, meneer?" riep hij.

Vader wees stroomafwaarts.

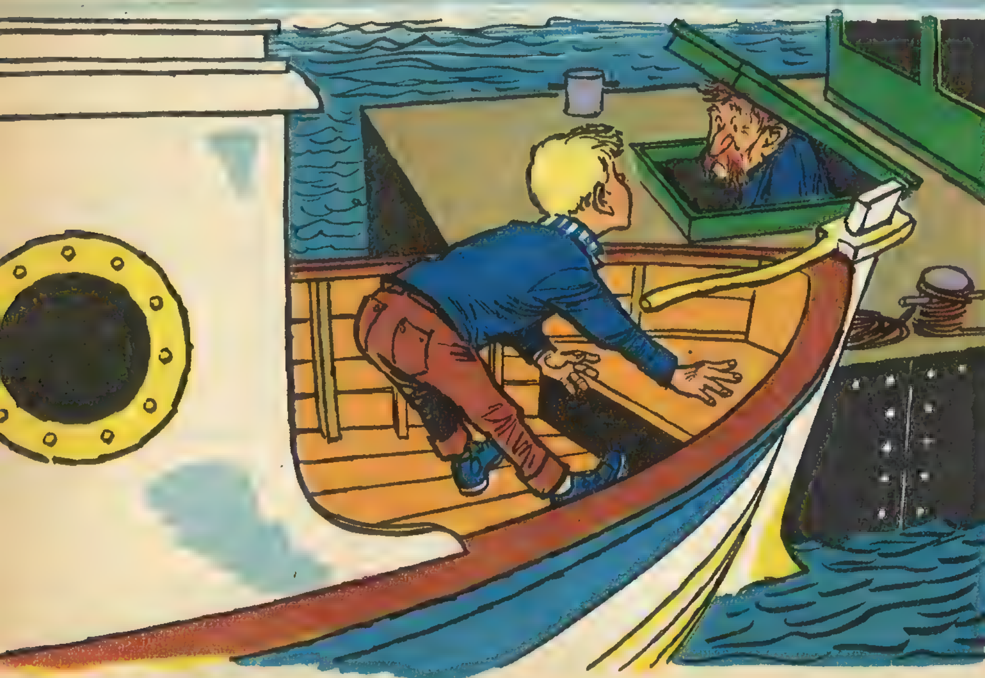
,,Door de sluis!" riep hij terug.

Jan keek weer kwaad toen hij zag dat meneer Cooney nu naar de man toe liep en iets tegen hem zei.

De man luisterde even en toen begonnen ze allebei te bulderen van de lach.

Jan vond dat dat gelach helemaal niet te pas kwam. Hij ergerde zich ontzettend.

De beide mannen schenen ermee te willen zeggen dat de *Snoeshaan* iets ergs te wachten stond, dat vader niet had voorzien.

De man had het lange, droevige gezicht van een schaap en hij had een grote hangsnor.

Hij ergerde zich nog meer toen hij zag dat van de andere huizen de ramen werden geopend en dat de mensen, zodra ze de *Snoeshaan* voorbij zagen varen, opgewonden tegen elkaar begonnen te praten.

Verschillende keren ving hij het woord „sluis" op. Om zijn verontwaardiging te luchten trok hij telkens rare gezichten tegen de mensen, zodra vader en moeder even niet zijn kant op keken.

Hij vergat echter zijn boosheid, toen de *Snoeshaan* door een bocht was gevaren, want daar zag hij de sluis al dichtbij. Hij keek er vol belangstelling naar. Hij verheugde zich er al op dat de *Snoeshaan* door een sluis geschut zou worden. Dat zou vast reuzeleuk zijn, dacht hij.

Hij kon nu de sluiskolk al zien en vlak naast de sluis zag hij een wit huisje met een tuintje en een heg eromheen.

Toen ze dichterbij kwamen, drong het tot hem door dat de grote sluisdeuren er vreselijk gammel en halfvergaan uit zagen.

Het leek net, alsof je ze met één hand omver zou kunnen duwen. Ze waren begroeid met grote hoeveelheden onkruid.

Jan draaide zich om toen vader iets tegen hem riep.

„Wil jij zo meteen aan wal springen, Jan? Ik ga de boot naar de kant bomen. We moeten hem eerst even aanleggen tot de sluisdeuren open zijn."

Jan stond klaar om aan de wal te springen en vader pakte een lange paal van het dek en stak hem in het water. Met veel inspanning en gehijg kreeg hij de *Snoeshaan* naar de kant.

Toen ze nog ongeveer een halve meter van de kant af waren, gaf vader Jan een teken en deze sprong aan wal.

Hij draaide zich om en ving het touw op, dat vader hem toewierp. Even later kwam Judy hem gezelschap houden.

„Wat gaan we nu doen?" vroeg ze, toen ze de touwen hadden vastgemaakt aan de ijzeren haken, die voor dit doel in de wal waren gezet.

„Wil jij zo meteen aan wal springen, Jan? Ik ga de boot naar de kant bomen. We moeten hem eerst even aanleggen tot de sluisdeuren open zijn."

„We moeten nu eerst de sluiswachter opzoeken," vertelde vader haar. „Ik denk dat hij in dat huisje woont."

De kinderen liepen over het trapje naar de sluis. Op een grasveld achter de heg konden ze een man zien zitten, in een ligstoel. Hij zat de krant te lezen. De man wierp hen over zijn bril heen een enigszins verwonderde blik toe, toen ze dichterbij kwamen. Het was een oude, magere man, met borstelig grijs haar en met een gezicht als een rimpelige appel.

Wordt vervolgd

SJORS KLEURPLAAT

VRAGEN STAAT VRIJ

Ik wil graag iets weten over de bevolking en de dierenwereld van Afrika. Kunt u mij daar iets over vertellen?
Jaap Boom, Huis ter Heide

Over de *bevolking* van Afrika kunnen we in het kort het volgende zeggen. Afrika wordt vaak het zwarte werelddeel genoemd naar zijn donkerkleurige bevolking. Dit is echter niet juist, al benaderen een aantal Westafrikaanse stammen deze kleur vrijwel. Zij vormen echter maar een klein gedeelte van de bevolking.

Men onderscheidt in Afrika zeven hoofdrassen: 1. De Hamieten en Semieten (Noord-Afrika); 2. de Aethiopiden (Noordoost-Afrika); 3. de Niloten (aan de bovenloop van de Nijl); 4. de Soedannegers (ten zuiden van de Sahara); 5. de Bantoenegers; 6. de Pygmeeën (in de oerwouden van Centraal-Afrika); 7. de Khoisaniden, tot wie behoren de Bosjesmannen en de Hottentotten (Zuid-Afrika).

Men neemt aan, dat de bevolking van Afrika naar dit werelddeel is geïmmigreerd. De oudste immigranten zijn waarschijnlijk de Pygmeeën en de Hottentotten (Khoisaniden). De eigenlijke negers kwamen later. Steeds nieuwe stromen van immigranten stuwden de anderen voor zich uit of namen hen in zich op. Zo vond de vermenging van de rassen plaats.

Sinds het eind van de vorige eeuw is de leefwijze van de bewoners van Afrika sterk gewijzigd door Europese invloeden (onder andere door zending en missie). Er werden autowegen aangelegd en de negers maakten kennis met geld, handel en welvaart. De laatste jaren hebben diverse Afrikaanse landen zich onafhankelijk gemaakt van de landen, waarvan zij eerst een kolonie waren.

De *dieren*wereld van Afrika is rijk geschakeerd. De apen zijn vertegenwoordigd in de gorilla, chimpansee en de baviaan. Zij leven in de wouden, maar ook wel in boomloze streken. De hoefdieren zijn zeer talrijk, maar herten komen niet voor. Antilopen zijn er veel, vooral in Zuid- en Zuidoost-Afrika. Gevaarlijk wegens hun woeste aanvallen zijn de Afrikaanse buffels. Men treft er ook zebra's, neushoorns, giraffen, nijlpaarden, wilde zwijnen en okapi's aan. De Afrikaanse olifant bewoont de wouden en open streken ten zuiden van de Sahara. Klipdassen zijn typisch Afrikaanse dieren. Sommige soorten leven op rotsen, andere in bomen. Ook aardvarkens komen in Afrika voor. De leeuw komt voor ten zuiden van de Sahara. Er leeft in Afrika ook een pantersoort. Andere roofdieren zijn de hyena en de jakhals. Beren worden in Afrika niet gevonden. Knaagdieren zijn er een groot aantal, waaronder stekelvarkens en springhazen.

Vogels zijn er in grote verscheidenheid, alleen spechten komen zelden voor. Onlangs heeft men in Kongo een soort pauw ontdekt. Muisvogels en toerako's zijn typisch Afrikaans. De neushoornvogel komt ook veel voor; hij leeft op de grond. Papegaaien komen in verscheidene soorten voor. Een bekende roofvogel is de secretarisvogel. Gieren zijn over heel Afrika verspreid.

Reptielen zijn er veel, waaronder ook kameleons, land- en waterschildpadden en kikvorsen. Boomkikvorsen ontbreken echter. De Nijlkrokodil is verspreid van Senegal tot de Kaap; hij is afkomstig uit Egypte. Onder de slangen komen zowel giftige (onder andere adder, ringhals), als niet-giftige soorten voor.

Van de vissen komen in Afrika voor: longvissen, karperachtigen, zalmkarpers. Ook vindt men er wel zoetwaterslakken en zoetwatermossels.

Tropisch Afrika is niet rijk aan dagvlinders: er komen echter wel veel verschillende soorten voor. Berucht is de glossina, een vlieg, die de gevreesde slaapziekte verspreidt. Van de spinachtigen zijn te noemen de schorpioenen en de duizendpoten. Echte spinnen zijn de vogelspinnen en de valluikspinnen.

Kunt u mij vertellen hoe een film ontstaat?
Fons Rutten, Venlo

Voor men een film kan gaan maken moet men een idee hebben, waaromheen een verhaal gemaakt wordt. Ook neemt men natuurlijk wel bestaande verhalen. Dan moet bedacht worden in welke scènes dit verhaal in beeld gebracht kan worden. Er wordt een *scenario* gemaakt, waarin alle bijzonderheden worden opgenomen.

Aangezien de scènes vaak onmogelijk kunnen worden opgenomen in de volgorde waarin zij in het scenario zijn neergeschreven (verschillen van tijd en plaats), wordt van het scenario een *draaiboek* gemaakt. In het draaiboek worden de tijdstippen van opname en de plaatsen vastgelegd. Er wordt precies aangegeven wie aanwezig moet zijn, welke kleding wordt gedragen, welke attributen gebruikt zullen worden enzovoort.

Als de opnamen gemaakt zijn volgt de *montage*. Hierbij wordt vaak gebruik gemaakt van een zogenaamde werkkopie. Van de originele opnamen wordt dan een kopie gemaakt; deze kopie wordt gesneden, gemonteerd, geprojecteerd bekeken en weer veranderd, net zo lang tot men er tevreden mee is. Dan wordt met de werkkopie als voorbeeld het origineel precies zo gemonteerd. Van dit origineel worden dan voor de verspreiding van de film weer kopieën gemaakt.

Nu nog de opname van het geluid. De geluidsregistratie geschiedt volgens het zogenaamde zaagtandsysteem. Op het spiegeltje van de galvanometer werpt de lichtbron door middel van een lenzenstel en een lichtspleet een smalle lichtbundel, die via een tweede lichtspleet en een objectief op de film geconcentreerd wordt. De microfoon zet het op te nemen geluid om in fluctuaties van een elektrische stroom, die na versterking de galvanometer beïnvloedt en langs die weg de breedte van het geluidsspoor. Zo wordt het geluid in de vorm van een zaagtandfiguur op de film afgebeeld.

Soms worden eerst de beeldopnamen gemaakt en pas daarna de geluidsfilm, waarna ze gezamenlijk op een positiefilm worden afgedrukt. Men moet hierbij goed letten op de synchronisatie (het samenvallen van het beeld en het bijbehorende geluid.)

Cliff Rendall

HET GEHEIM VAN DE VIJF VIERKANTEN

SCIENCE FICTION

OP BEVEL VAN MATIC, DE GEHEIMZINNIGE ONBEKENDE, HEBBEN RENDALL EN ZIJN METGEZELLEN HUN RUIMTEVAARTUIG VERLATEN EN ZIJN NAAR EEN ASTEROÏDE GEGAAN. NA EEN GEVECHT MET ENKELE ROBOTS ZIJN DOCTOR DEVOON EN DIE ROBOTS PLOTSELING SPOORLOOS VERDWENEN...

HOE KUNNEN WE DE KUNSTMATIGE ZWAARTEKRACHT WEER IN WERKING STELLEN? IK DRUKTE OP DEZE KNOP, VOORDAT...

CLIFF!! KIJK DAN TOCH! ER KOMT LICHT UIT DIE GLAZEN STOLP!

11

MAAR... DAT ZIJN DE VIJF VIERKANTEN WEER!

MAAR NU ZIJN ZE HEEL WAT KLEINER!

DE VIJF LICHTENDE VIERKANTEN WENTELEN STEEDS SNELLER DOOR ELKAAR...

PAS OP, SHENA! WE WETEN, WAT ER DE EERSTE KEER IS GEBEURD NA DE KOMST VAN DIE DINGEN!

JA, TOEN KWAMEN DE GEPROJECTEERDE ROBOTS! WAT HANGT ONS NU WEER BOVEN HET HOOFD?

KIJK! HET LIJKT WEL ALSOF DE VIERKANTEN STEEDS KLEINER WORDEN! WAARSCHIJNLIJK PROBEERT MATIC OPNIEUW CONTACT MET DE ASTEROÏDE TE MAKEN. DE VIERKANTEN MOETEN IETS TE MAKEN HEBBEN MET HET TRANSFERENTIETOESTEL, WAARMEE ZE ONS WILDEN OVERZENDEN NAAR KAUN-ALTABARIAN!

IK ZOU ER HEEL WAT VOOR OVER HEBBEN, ALS WE DIT SPOOKHUIS HEELHUIDS...

BWOEM!

BWOEM!!!

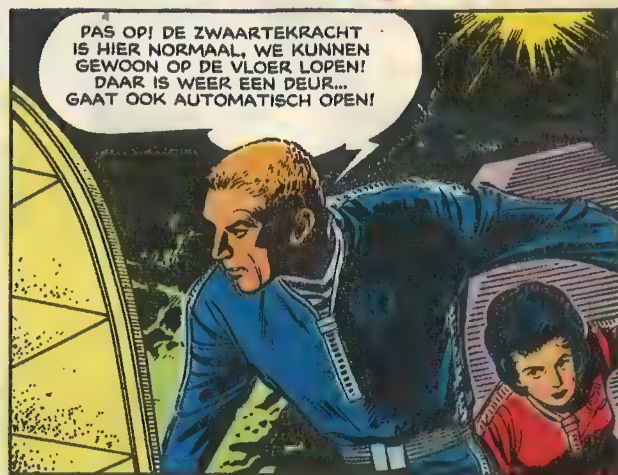
BWOEM!!!

WAT WAS DAT? WAAR KWAM DAT GELUID VANDAAN?

VANACHTER DIE DEUR DAAR! KOM MEE, MAAR BLIJF ACHTER ME, SHENA!

WAT ZOU ER ACHTER DIE DEUR ZIJN? EN ZOUDEN DE LUCHTCIRCULATIE EN DE DRUK ER VOLDOENDE VOOR ONS ZIJN?... VERDRAAID!
DE DEUR GAAT OPEN! HET SYSTEEM WERKT AUTOMATISCH. WE ZIJN NATUURLIJK EEN FOTO-ELEKTRISCHE CEL GEPASSEERD!

VOOR-ZICHTIG!... AI!
WAT IS ER?

PAS OP! DE ZWAARTEKRACHT IS HIER NORMAAL, WE KUNNEN GEWOON OP DE VLOER LOPEN! DAAR IS WEER EEN DEUR... GAAT OOK AUTOMATISCH OPEN!

EVEN LATER...
WAT ZEG JE ME DAARVAN? EEN ONTSNAPPINGSBOOT! DEZE ASTEROÏDE IS EEN SOORT RUIMTE-STATION! MET DAT SCHIP KUNNEN WE MISSCHIEN NAAR DE AARDE TERUGGAAN!
MISSCHIEN WEL! ALS WE HET INSTRU-MENTARIUM ZOUDEN KUNNEN BEDIENEN! BOVENDIEN WETEN WE NOG STEEDS NIET, WAAR DAT GELUID VANDAAN KWAM!

VERDRAAID, WEER DAT GELUID! HET KWAM UIT DAT TOESTEL, WAARIN NU OOK EEN LICHT IS GAAN BRANDEN! ER MOET IETS OF IEMAND IN DAT TOESTEL ZIJN!
BWOEM!

DE MAN VAN STAAL

ARCHI

TED, KEN EN ARCHIE WAREN MET HUN SCHOENER DE MEEUW, DIE ZE ONBEMAND OP ZEE GEVONDEN HADDEN, AANGEKOMEN IN DE DUIVELSBAAI. KALDO, HUN INLANDSE GIDS, GEDROEG ZICH VREEMD...

DIE NACHT SLOOP KALDO DOOR DE KAJUIT.

IEDEREEN SLAAPT. NU KAN IK ONTSNAPPEN!

KALDO GING NAAR DE REDDINGBOOT.

ZODRA IK WEG BEN ZULLEN ZE TE MAKEN KRIJGEN MET DE SCHRIK VAN DE BAAI! DAT WORDT HUN EINDE!

MAAR TED WAS WAKKER GEWORDEN...

KALDO IS ER VANDOOR! VLUG, ARCHIE, KOM MEE!

ARCHI

INTUSSEN WAS KEN OOK WAKKER GEWORDEN.

NAAR BOVEN, ARCHIE!

WAT GEBEURT ER?

KALDO HAD DE BOOT AL LATEN ZAKKEN.

DAAR IS HIJ!

LIEVE HELP, IK BEN ONTDEKT!

ARCHIE PAKTE DE TOUWEN EN...

HELP!

OF JE HET LEUK VINDT OF NIET, KALDO, JE BLIJFT BIJ ONS!

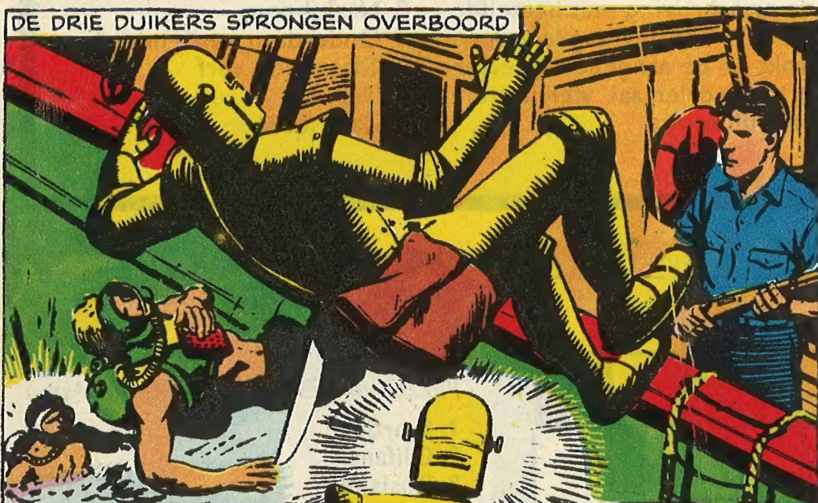

LANGZAAM REES DE BOOT OMHOOG.
EEN MOOIE VANGST, ARCHIE!

ARCHIE PAKTE KALDO BEET...
ARCHIE
WAAROM WILDE JE VLUCHTEN, KALDO?
IK... IK BEN BANG! IK WIL MORGEN NIET DUIKEN!

TED WAS VASTBESLOTEN HET GEHEIM VAN DE BAAI TE ONTRAADSELEN.
ARCHIE
BRENG HEM NAAR BENEDEN EN BLIJF BIJ HEM, ARCHIE, WE ZULLEN DEZE ZAAK GRONDIG ONDERZOEKEN!

VERBAASD VROEG KEN:
WAAR IS KALDO BANG VOOR?
IK WEET HET NIET, MAAR MORGEN ZULLEN WE DE BODEM VAN DE BAAI VERKENNEN!

DE VOLGENDE MORGEN...
VEEL SUCCES!
JIJ BLIJFT HIER, KEN. IK NEEM KALDO EN ARCHIE MEE!

DE DRIE DUIKERS SPRONGEN OVERBOORD

TED BLEEF DICHT BIJ KALDO!
HIJ MAG ER NIET OPNIEUW VANDOOR GAAN!

OP DE BODEM WAS NIETS OPVALLENDS TE ZIEN. MAAR PLOTSELING...
ARCHIE
WAAR KOMEN DIE LUCHTBELLEN VANDAAN?

OPEENS VOELDE TED IETS AAN ZIJN BEEN.
EEN OCTOPUS! ARCHIE, HELP!

OP DAT MOMENT ZAG KALDO DE KANS SCHOON OM TE ONTSNAPPEN.
IK MOET ER VANDOOR VOOR HET TE LAAT IS!

Wie puzzelt er mee?

MAGISCH VIERKANT

ingezonden door W. Grooteman in Berkhout:

1	2	3	4	5
2				
3				
4				
5				

1 Oosters land
2 Planeet
3 Schoenmakersgereedschap
4 Meisjesnaam
5 Zich toeëigenen

isitekaartjes, ingezonden door ›nnie Oltvoort in Alphen aan den Rijn:

E. BERNET
GOOR

Welk beroep heeft deze heer?

J. MISNIEST
EDE

Welk beroep heeft deze dame?

PUZZELSOMMEN

(1—i)+(2—k)+(3—k)+(4—t)= brandstof voor vliegtuigen
(5—t)+(6—0)+(7—t)+(8—n)= verkleding op carnaval
(9—n)+(10—k)+(11—o)+(12—d) = verzamelen van postzegels

Nu weer eens sommen, die je zonder te rekenen kunt oplossen. Je gaat te werk volgens het bekende recept. Dus je begint met nummer 1 en je neemt de omschrijving met hetzelfde cijfer. Je zoekt het gevraagde woord op en trekt er de aangegeven letter af. Zo krijg je driemaal vier lettergrepen als uitkomst.

De omschrijvingen zijn:

1 Stuk steen
2 Kledingstuk voor vrouwen
3 Puntbaardje
4 Visgerei
5 Deel van een schip, waaraan het zeil bevestigd is
6 Rund
7 Schadelijk knaagdier
8 Naaldboom
9 Onderdaan van Finland
10 Glanzende verf
11 Dicht
12 Zangstuk

PUZZEL

Ingezonden door Anke en Jan Wit in Rotterdam:

1							
2							■
3							
4							■
5							
6							■
7							

1 Zeer nauwkeurig
2 Lief
3 Gift aan een bedelaar
4 Wisselen
5 De weg wijzen
6 Voor altijd
7 Lastig

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een Nederlandse stad

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Puzzel van Zwaantje Bosker in Assen:

1 Paarden
2 Olifant
3 Rusland
4 Taarten
5 Ierland
6 Elanden
7 Kalkoen

Op de bovenste rij van links naar rechts lees je het woord PORTIEK.

★ ★ ★

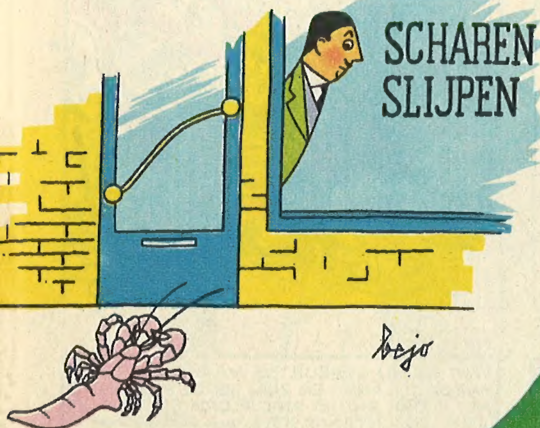
Kruiswoordpuzzel van Marlies van Laar in Hoensbroek:

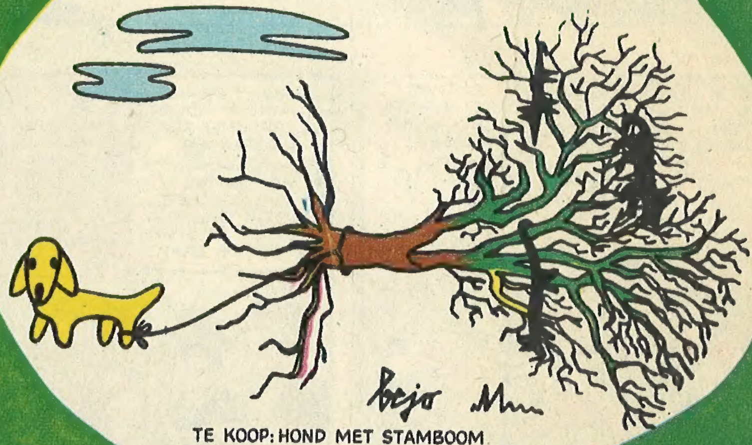
O	P	A		O	M	A
P	E	N		D	E	N
A	L	S		E	R	
	S		B	U	K	S
O		P	A	R	E	L
M	A	A	L		N	A

HUMOR

TE KOOP: HOND MET STAMBOOM

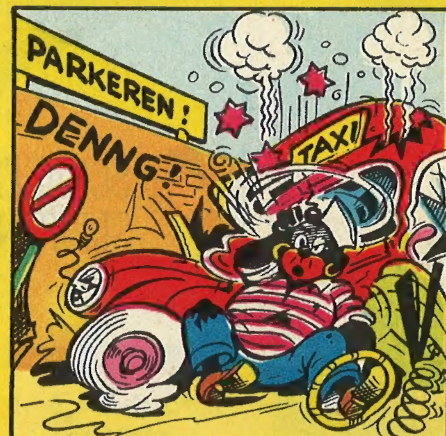
SJORS EN SJIMMIE

OPNIEUW ACHTER HET NET GEVIST!

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.